

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

IV. *Relatio de Caverna vaporifera Sulphurea in Lapidina Pyrmontana, quæ similis est Foveæ Neapolitanæ Grotta del Cane dictæ, à D^{no} Mißon, & aliis descriptæ, Regali Societati communicata à Johanne Philippo Seip, M. D. Consil. Aulic. & Archiatro Sereniss. Principis à Waldeck, necnon R. S. Lond. Socio.*

Lapidina Pyrmontana 800 Passus a Fontibus nostris Chalybeatis distans, ab Annis centum, & quod excurrit, Incolis atque Vicinis fatis nota est, quia Lapides pro Ædificiis valde idonei ex illa effodiuntur.

Ante Annos viginti, cum ipse in exstruenda Domo occupatus essem, & Lapidinam sæpius intrarem, opifices mihi narrabant, frequenter se in fovea quadam profundiore Aves mortuas reperire: monstrabant etiam aliquoties diversas Avium species recenter mortuas.

Curiosus Causam Mortis Avium indagans, suspicabar primo de Materia quadam minerali venenosa Cobalto vel Auripigmento simili Lapidibus intermixta, & Aquis pluvix colliquefacta, ex qua forsan Aves siti-entes potaverint.

Cum autem ipse in foveam descenderem, & ad extrahendas Aves caput ad fundum inclinarem, statim odore sulphureo penetrantissimo ita correptus fui, ut vertiginosus atque asthmaticus fuga recedere cogerer.

Mysterium itaque detectum erat, & judicabam inde Halitum istum sulphureum suffocantem ejusdem originis

ginis & naturæ esse cum illo, quem in Scatebris Fontium nostrorum, Cœlo sereno existente, & Tempore sicco tranquillo, horis matutinis & vespertinis observamus, ubi sæpe Volucres appropinquantibus ipso momento suffocatæ intercunt, & Anates in Fonte majori pro Balneis usitato natantes vix momenta aliquot perdurare valent, sed mox succumbunt.

Equidem non consultum duxi, sed periculosum potius atque damnosum Experimentum fore Fontibus nostris Chalybeatis plures ejusmodi Caminos & Spiracula facere, & ita Halitus sulphureo-spirituosos ex Cryptis Montium elicere, qui potius ad imbuendas & acuendas Aquas subterraneas suppressi & retineri debent.

Ex hac ratione etiam, & ex petitione & monito meo, Princeps Serenissimus NOSTER operariis prohiberi jussit, quo minus profunde ex fundo Lapidinæ Lapides effodere amplius auderent, & ita vaporibus mineralibus viam & exitum panderent.

Unicum tamen locum, pro Fovea quadrata, singulis lateribus sex pedum, Curiositatis & forsan Experimenti causa pro Balneo sicco a Serenissimo Principe mihi exorabam, quem ante 12 Annos fornice lapidea muniendum, & janua claudendum curavi.

Parva hæc Caverna muris munita & coarctata tanto minus Aquis nostris Chalybeatis vires sulphureo-spirituosas subtrahere potest; quanto certius est, vaporem istum non semper exspirare; sed solummodo Cœlo placido, tranquillo & Aëre sereno existente, ventis orientalibus & borealibus siccis non procellosis, sed leniter flantibus, item Nebulis & Vaporibus ante Fulgur & Tonitru exsurgentibus.

Halitus etiam Horis matutinis & vespertinis solummodo reperitur; & quemadmodum Sol per diem gradatim ascendit, ita Vapor descendit, & versus meridiem plane sub Lapidem recedit, & totus evanescit; sub vesperam paulatim redit, & post solis occasum copiosissime iterum egreditur.

Vapor iste similis non est Nebulis & Vaporibus aquosis, sed nunquam visibilem se monstrat, nisi in Radiis solaribus, ubi Motus vaporis tremulus, fulgurans quasi & per intervalla brevissima ex Lapidibus exurgens oculis se exhibet.

Ordinarie & ut plurimum Lineam certam Horizontalem servare solet Halitus, & vix ultra 1. $1\frac{1}{2}$. 2 pedes ascendere & vires suas exserere solet. Ideo si quis in foveam descendat, erecto Corpore in illa commoretur, neque Caput infra Lineam notatam inclinet, odorem non animadvertit, & organa Respirationis nullo modo afficiuntur.

Certis tamen Temporibus, præsertim Aëre tranquillo, sereno & valde sicco, Fulgure & Tonitru gravido existente, Vapor elevatur, & vires suas suffocantes exercet ad altitudinem 5,6 Pedum & ultra, quod tamen raro contingit.

Phænomena & Experimenta principaliora ex Halitu hoc minerali prodeuntia, hætenus notavi sequentia.

1. Cavernam ingressus, corpus & caput erectum servans, Odore percipit plane nihil; Paucis vero momentis Pedes in fundum collocati incalescunt, Halitus per Calceamenta etiam crassiora mox penetrat, sensum

sensum stimulantem quasi ab urticis urentibus in Cure excitat, qui ad tibias & femora gradatim sese extendit, & partes inferiores ita calefacit, ut inter ignem versari credas.

Si per breve Temporis spatium ita quietus in fovea persistis, Sudor primo in partibus inferioribus, tandem per totum Corpus sine ulla molestia aut anxietate elicitur copiosissime.

2. Illi autem qui Caput ad fundum foveæ inclinant, odorem penetrantissimum statim sentiunt; Respiratio supprimitur; in Oculis acrimonia uti ab Allio aut Raphano marino percipitur, & Aqua ex illis elicitur; Os & Fauces sapore sulphureo implentur, Caput vertigine & sopore afficitur, ita ut Suffocationem & Lapsum subterfugere cogantur.

3. Omnis generis Insectæ; Muscæ, Papiliones, Scababæi, &c. vaporem attingentes mox concidunt & moriuntur.

4. Aves minores interdum, si halitus valde copiosus est, sub introitu ipso momento suffocantur; sæpe autem adhuc per aliquot momenta convulsionibus quasi correptæ volitant, saltant, Rostra aperiunt, anhelant, & Gesticulationes imitantur Animalium, quibus sub Antlia Aer subtrahitur; tandem expirant.

Si Tempus bene observatur, quando Aves concidunt, & Deliquium pati incipiunt, sed nondum plane exanimatæ, & tum propere in aërem liberum exportantur, præsertim autem si Aqua oribus infundatur, ita paulatim tanquam ex somno profundo evigilant, reviviscunt, & brevi ita ad se redeunt, ut perfecte sanæ & salvæ evadant, & sine ullo vitæ & sanitatis detrimento vivere pergant.

Ita decies uno die Avem Deliquio tali obdormiscen-
tem & iterum expergefactam vidi, quam deinde incol-
lumem per longum Tempus servavi.

5. Aves majores, & Volatilia domestica; Gallinæ,
Anates, Anseres, &c. diutius in fovea nostra vaporifera perdurant, in primis si collo longo supra Lineam emineant, aut repetitis saltibus sphæram Halitus trans-
scendant, & ita per intervalla Aërem liberum respirare possint; si autem Vapor copiosus est, aut si ad fundum Cavernæ Capite detineantur, tandem eosdem cum Avibus minoribus patiuntur Manes.

6. Quadrupedia; Canes, feles, oves, &c. quo ma-
jores & fortiores sunt, tanto diutius suffocationem eli-
dere, tandem simili modo uti volatilia succumbere solent.

Multo facilius tamen in Aëre libero resipiscunt,
in primis si immergantur, aut Aqua copiosa super-
fundantur.

7. Ignem, maxime flammam Ignis, Candelas nu-
das, aut vasis perlucentibus inclusas, Halitus noster sta-
tim extinguit.

Phænomenum jucundum est, si fax ex stramine colligato confecta incendatur; & ad fundum Cavernæ inclinetur; mox enim flamma extinguitur; si iterum supra Sphæram Halitus in Aërem liberum elevatur, statim in flammam rursus erumpit, & ita toties quoties Fax celeriter extingui & inflammari iterum potest.

8. Tempore quo Vapor copiosus & fortis est, Pulvis pyrius in fundo foveæ inflammari non potest.

Scintillæ ex Pyrite aut silice Chalybe percussa ca-
dunt in Pulverem pyrium, sed non inflammant.

Anno 1724. cum primo Foveam vaporiferam mu-
ris circumducendam, et fornice claudendam curarem,
medi-

meditabar mecum quomodo Vaporem tam mirabilem, spiritibus nostris quibuscumque Chymicis multo subtiliorem & penetrabiliorem in sanitatis humanæ commodum applicare possem.

Vaporem enim non inveni arfenicalem, neque corrosivum, uti illum qui ex Sulphure ardente exurgit, non inhæret, & rodit Pulmones, sed Aerem & Respirationem solummodo remoratur & aufert; in Homine tamen non ita subito hoc efficit, ut spatium recedendi satis commodum habere non possit.

Sæpissime Experimenti causa tam diu uti vaporem sufferre potui, usque ad Momentum Deliquii & suffocationis in Caverna commoratus fui, ore aperto vaporem hausi, & tandem saltu in Aërem liberum me recepi: Nunquam male inde habui, verum potius pectus & Respirationem leviolem sensi; interdum Catarrho & Tussi affectus congestiones & obstructions catarrhales solvi & dissipari ex Suffimento isto animadverti.

Methodus brevior & facilior sudorem provocandi non est sub cœlo; nam post moram aliquot momentorum in fovea halituosa totum Corpus sudore diffluere solet.

Rustici quidam, uti sæpissime nullum Remedii genus desperati non tentant, aliquoties Cavernam ingressi, Pedum Tumores, Rheumatismos, Dolores Membrorum arthriticos notabiliter a vapore levatos fuisse testati sunt.

Quia autem Halitus interdum Sphæram suam ordinariam transcendit, & tum nimis fortis & intolerabilis est, timui hætenus ne quis incautus aut temerarius moram nimis longam in Caverna faciens suc-

cumbere possit: malui itaque Experimentum nullum quam per mortes facere.

Pyrmonti apud fontes Chalybeatos die 12° Maii
1736. St. N.

Johan. Philippus Seip,

P. S. Barometra & Thermometra in foveam nostram vaporantem immissa, nullas subeunt Mutationes; sed in situ suo tanquam in Aere libero persistunt.

V. *A Letter from John Fuller, Esq; Jun. F. R. S. to Sir Hans Sloane, Bart. Pres. R. S. &c. concerning the Effects of Dampier's Powder, in curing the Bite of a Mad Dog.*

I Imagin'd the Use of the *Lychen cinereus terrestris* with *black Pepper*, had been so infallible a Remedy for the Bite of a *Mad-Dog*, that there needed no Proofs of its Virtue: I myself have used it upon Dogs, and always with Success; and it is strong in my Memory, that some Years ago, a *Mad-Dog* or *Cat* (I forget which) had bit some Children and the Mother, at *Battle*; the Chirurgeon came over to my Brother, Dr. *Rose Fuller*, and we all went out in a Snow, with a Broom, and found some of it, and mix'd it as the Account of *Dampier* directed. They all took it, as well as a Dog or two that were bit, and none of them had any bad Effects from the Bite.

This